



25. oktober 2016

EM2016/109

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut til EM 17 pålægges at udarbejde en redegørelse om mulighederne for at udvikle flere uddannelsstilbud i Grønland til fødevarerektoren, herunder særligt i forhold til produktion af fødevarerprodukter til eksport.

(Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit)

Medlem af Inatsisartut Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiit har fremsat et forslag om at udarbejde en redegørelse om fødevarerektoren.

Fiskeri, fangst og landbrug er erhverv i vores samfund, og alle har reaktion til disse områder, og derfor er det indlysende, at der skal ske løbende være udvikling på de pågældende områder lokalt i landet eller med produkter, der er rettet mod eksport.

Hvis man ser på vores eksport af produkter, er det desværre normalt, at der eksporteres stor mængde produkter uden forarbejdning, da en forarbejdning ellers vil medføre større indtjening og skabe arbejdspladser, og fordi uforarbejdede produkter kan ses som tabte ressourcer, som vi ellers kunne udnytte bedre.

Vores uddannelses niveau er stadigvæk lavt og der skal løbende iværksættes tiltag for at udvikle det, især i forhold til produktionssektoren, som ellers kunne være med til at forbedre vores økonomi.

Vi arbejder for at gøre vores land til en nation, og hvis vi vil opnå det, skal vi arbejde for at landets indbyggere er med til at løfte det, ved at arbejde, og dette forslag er helt ajour med den målsætning, og derfor støtter vi det fuldtud.

Det er vores holdning, at hvis vi skal udvide vores selvforsyning af fiskeprodukter og landbrugsprodukter, er det nødvendigt med, at der såvidt muligt er nok uddannet personale.

Hvis vi udvikler vores selvforsyning af grønlandske produkter, vil det være medvirkende til at styrke vores økonomi.

Hvis vi ser på andre landes fiskeprodukter, kan vi se at de udnytter de meste af fisken såvidt det er muligt, og de producerer endda uden udsmid, og det helt modsatte er gældende hvis vi ser på produktionen herhjemme, hvor det kun er en lille del af fisken vi bruger og det er ikke usandt, hvis vi siger, at vi eksporterer fisken uden at røre det overhovedet, og fryser det blot, og det bevirker selvfølgelig at fiskerne får meget lave priser for deres fisk.

Disse forhold bør være meget bedre, og vi skal arbejde for at vores fisk, der bliver eksporteret skal være forarbejdede, så vi kan tjene mere på dem, og stoppe med at eksportere dem uberørte, så andre kan forarbejde dem og derved tjene på dem.

Vi bør udnytte de uddannelses muligheder der er i Grønland fuldtud, da disse tiltag vil medføre gevinst for samfundet ved eksport af produkterne.

Det bør ligeledes være en målsætning at alle og enhver, der har interesse, skal kunne tage kurser i selvforsyning af fødevarer, så vi derved kan udvikle selvforsyning og forsyne restaurations sektoren med forarbejdede fødevarer.

Som et eksempel kan vi nævne, at med hensyn til tiltag for at øge antallet af turister, vil det være oplagt at benytte vores kvalitets fødevarer meget mere i restaurationsbranchen.

Med disse udtalelser støtter vi Sara Olsvig, Inuit Ataqatigiits forslag fuldtud, og henviser det til videre behandling i det respektive udvalg.

Hans Enoksen